

ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ

Δευτερολογία

Του Πρωθυπουργού και Προέδρου του ΠΑΣΟΚ

ΚΩΣΤΑ ΣΗΜΙΤΗ

Στην 8η Σύνοδο της Κεντρικής Επιτροπής

ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ

ΔΕΥΤΕΡΟΛΟΓΙΑ

ΤΟΥ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ ΚΑΙ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΠΑΣΟΚ

ΚΩΣΤΑ ΣΗΜΙΤΗ

ΣΤΗΝ 8η ΣΥΝΟΔΟ ΤΗΣ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΤΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ

ΣΑΒΒΑΤΟ 7 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1998

Σύντροφοι και συντρόφισσες,

Είχαμε μια συζήτηση που τη διέκρινε πάθος, τη διέκρινε ένταση, που πιστεύω είχε πολύ ενδιαφέρον. Και γι' αυτό κλείνοντας αυτή τη Σύνοδο της Κεντρικής Επιτροπής μπορώ να διαπιστώσω ότι ήταν μια δημιουργική Σύνοδος. Μια Σύνοδος, η οποία συνέβαλε στο να δούμε καλύτερα τα προβλήματα, στο να δούμε καλύτερα το κόμμα μας και να δούμε τους στόχους που έχουμε μπροστά μας και πώς πρέπει να τους επιδιώξουμε.

Θα σταθώ σε ένα ή δύο σημεία, τα οποία θίχτηκαν σ' αυτή τη συζήτηση. Υπήρχε ένα αίτημα να αλλάξει η πολιτική, να υπάρχει μια διαφορετική πολιτική. Και τεκμηριώθηκε αυτό το αίτημα με το ότι η πολιτική αυτή δεν είναι σοσιαλιστική, δεν είναι δημοκρατική σοσιαλιστική και αναφέρθηκαν και ορισμένα παραδείγματα.

Λέχθηκε, για παράδειγμα, "δείτε τη Γερμανία, η οποία αυτή τη στιγμή ασκεί ή θέλει να ασκήσει μια πιο άνετη δημοσιονομική πολιτική". Αλλά, στη Γερμανία τα επιτόκια χορηγήσεων είναι 3%, ενώ στην Ελλάδα είναι 13%. Αναφέρθηκε η Γαλλία: εκεί υπάρχει μια ενίσχυση της ζήτησης, γιατί να μην κάνουμε κι εμείς το ίδιο; Αλλά στη Γαλλία το Σεπτέμβριο ο πληθωρισμός ήταν 0%.

Αναφέρθηκαν οι σκανδιναβικές χώρες ως δείγμα κοινωνικών παροχών. Όμως, αν πάρουμε τη Σουηδία, για παράδειγμα, θα δούμε ότι κι εκεί τα δημόσια ελλείμματα φθάνουν το ελάχιστο, τη μισή μονάδα. Οι αναφορές αυτές στις άλλες χώρες είναι αναφορές τις οποίες πρέπει να δούμε σε σύγκριση με τη δική μας πραγματικότητα.

Εχουμε εμείς τα δεδομένα τα οποία μας επιτρέπουν να ακολουθήσουμε πολιτικές που ακολουθούν οι άλλοι; Υπάρχουν εδώ οι οικονομικές προϋποθέσεις για τη μία ή την άλλη πολιτική, που εφαρμόζει μια άλλη σοσιαλιστική κυβέρνηση;

Και αν δούμε αυτά τα δεδομένα, τότε πιστεύω ότι θα διαπιστώσουμε πως πρέπει να συνεχίσουμε την πολιτική μας. Γιατί η

πολιτική μας είναι σοσιαλιστική, είναι μια δημοκρατική πολιτική.

Μειώνουμε τον πληθωρισμό. Μίλησε πριν ο σύντροφος Πάγκαλος για το θέμα αυτό. Ποιόν χτυπά ο πληθωρισμός; Ποιόν χτυπά η ακρίβεια; Το μισθωτό, τον εργαζόμενο. Γιατί ο μισθός του δεν αυξάνει με τις ταχύτητες που πρέπει. Και ποιόν δεν χτυπάει; Τον κεφαλαιούχο, εκείνον που έχει ακίνητα, εκείνον που έχει πάγια περιουσιακά στοιχεία.

Ποιόν χτυπάνε τα ελλείμματα; Τα ελλείμματα δεν επιτρέπουν επενδύσεις στην υγεία, στην παιδεία, στις κοινωνικές υπηρεσίες. Όσο υπάρχουν αυτά, τόσο δεν μπορεί ο εργαζόμενος, ο μισθωτός, η μεγάλη πλειοψηφία να εξασφαλίσει υπηρεσίες οι οποίες βελτιώνουν τις συνθήκες ζωής του. Εκείνος που έχει, βεβαίως, μπορεί να προσφύγει στην ιδιωτική παιδεία, βεβαίως μπορεί να προσφύγει στο ιδιωτικό νοσοκομείο. Δεν χρειάζεται να δώσει και τόση σημασία στην αύξηση ή τη μείωση των ελλειμμάτων. Τα ελλείμματα ποιόν εξυπηρετούν; Εξυπηρετούν εκείνους που δανειζούν. Είναι μια σοσιαλιστική πολιτική να συντηρούμε τους "ραντιέρηδες"; Να πληρώνουμε εμείς για να ζουν κάποιοι χωρίς κόπο; Είναι μια σοσιαλιστική και πατριωτική πολιτική να στηρίζουμε την όλη οικονομία μας στα δάνεια που θα μας δώσουν διάφοροι;

Είχα δείξει κάποτε, σε μια συνέντευξη που είχα δώσει στο Ζάππειο, ένα ομόλογο, ένα πιστοποιητικό δανεισμού που πληρώνουμε ακόμα και ήταν του 1910, αν θυμάμαι καλά. Και θέλω να θυμίσω ότι όταν το κοιτάξα αυτό στην Τράπεζα της Ελλάδας, μου είπαν υπάρχουν και παλαιότερα δάνεια. Του 1888, το οποίο πληρώνουμε.

Αυτό θέλουμε; Να συνεχίσουμε έτσι; Μια σοσιαλιστική πολιτική θέλει σταθερότητα του νομίσματος. Γιατί ποιόν χτυπάει η υποτίμηση; Χτυπάει βέβαια αυτόν, ο οποίος έχει μονάχα αποταμιεύσεις και έχει το μισθό του. Και η ένταξη στο μηχανισμό των συναλλαγματικών ισοτιμιών δεν ενίσχυσε την ελληνική οικονομία και το ελληνικό νόμισμα; Και αυτό δεν είναι μια κατάκτηση για όλους αυτούς που στηρίζονται στις αποταμιεύσεις και στο μισθό; Οι άλλοι; Οι άλλοι μπορούν να πάνε τα λεφτά τους στις Μπαχάμες, στο Λουξεμβούργο και δεν τους νοιάζει. Αρα, γι' αυτούς δεν πρέπει να ενδιαφερόμαστε. Για τους εργαζόμενους πρέπει να ενδιαφερόμαστε.

Και προπαντός η σοσιαλιστική πολιτική είναι μια κοινωνική πολιτική. Μια κοινωνική πολιτική, η οποία αφορά πρώτα απ' όλα την απασχόληση. Και εγώ καλώ όλους τους συντρόφους να κοιτάξουν πόσο αυξήθηκε ο αριθμός της ανεργίας, από το '96 που είμαι εγώ Πρωθυπουργός, μέχρι σήμερα. Θα διαπιστώσετε ότι είναι κάτω μία μονάδα. Η μεγάλη αύξηση

της ανεργίας υπήρχε από το '90 και μετά και έκτοτε παραμένει περίπου στάσιμη. Εμείς καταρτίσαμε τα προγράμματα για την ενίσχυση της απασχόλησης, τα οποία είναι πρωτόγνωρα, μερικά ίσως, με χρονική καθυστέρηση, τα οποία όντως είναι πρωτόγνωρα. Θα εφαρμοστούν σε λίγους μήνες και θα τρέχουν με τους ρυθμούς, τους οποίους έχουμε αποφασίσει.

Δεν θέλω να μιλήσω για το ΕΚΑΣ, για τον ΟΓΑ, για την αύξηση των πραγματικών μισθών. Υπάρχει μια κοινωνική πολιτική, η οποία έχει βελτιώσει τη θέση όσων εξαρτώνται. Κάποιοι λένε "μα, δέστε τις στατιστικές, είμαστε τελευταίοι στην Ευρώπη", (θα επανελθω σ' αυτό). Αλλά δεν πρέπει μονάχα να βλέπουμε τη θέση. Πρέπει να βλέπουμε και πόσο μειώσαμε την απόστασή μας, εάν κάναμε τα τελευταία αυτά τρία χρόνια σημαντικά βήματα. Και η απάντηση είναι: Ναι, κάναμε σημαντικά βήματα.

Συντρόφισσες και Σύντροφοι, έχουμε μια λαϊκή εντολή. Και τη λαϊκή αυτή εντολή την πήραμε με βάση το πρόγραμμά μας. Και αυτό το πρόγραμμα θα το εκτελέσουμε. Αυτό θέλει ο λαός, αυτό περιμένει από εμάς. Και αν υπάρχει μομφή ή δυσαρέσκεια, αυτό οφείλεται στο ότι οι πολίτες πιστεύουν (και σωστά πιστεύουν) πως σε πολλούς τομείς δεν προχωρήσαμε γρήγορα, δεν προχωρήσαμε αποτελεσματικά, δεν είμαστε τόσο αποφασιστικοί όσο θα έπρεπε, ότι διστάσαμε στις συγκρούσεις, ότι δεν αναμετρηθήκαμε, αποφασιστικά, με συντεχνίες και κατεστημένες καταστάσεις.

Το μήνυμα για μας (πιστεύω ακράδαντα) είναι πως πρέπει να είμαστε πιο δυνατοί. Και αυτό θέλω να γίνουμε. Και αυτό πιστεύω ότι πρέπει να γίνουμε. Πιο δυνατοί στην εφαρμογή αυτού που κάνει την ισχυρή Ελλάδα, αυτού που μας δίνει δυνατότερη φωνή, δυνατότερη παρουσία, ισχυρή οικονομία, ισχυρή κοινωνία.

Δεν πρέπει να ξεχνάμε, Συντρόφισσες και Σύντροφοι, ότι κάποτε η Πορτογαλία και η Ιρλανδία ήταν σε υποδεέστερη μοίρα από εμάς και μας πέρασαν. Γιατί μας πέρασαν; Γιατί είμασταν αμφίθυμοι, γιατί είμασταν διστακτικοί, γιατί είχαμε το πολιτικό κόστος, το οποίο υπολογίζαμε, γιατί πολλές φορές κάναμε εμπρός και πίσω, γιατί διστάσαμε να αναμετρηθούμε με καταστάσεις.

Δεν μπορεί να υπάρχει οπισθοδρόμηση σ' αυτή την πολιτική. Γιατί η οπισθοδρόμηση σ' αυτή την πολιτική σημαίνει οπισθοδρόμηση για την Ελλάδα. Και το ΠΑΣΟΚ δεν μπορεί να επιτρέψει οπισθοδρόμηση για την Ελλάδα.

Λένε μερικοί, "μα έχουμε καιρό. Είναι ανάγκη τώρα το 2000, το 2001, το 2002; Μπορεί να πάμε και στο 2005". Αλλά, Συντρόφισσες και

Σύντροφοι , όσοι έχουν εμπειρία από την Ευρωπαϊκή Ένωση και γνώση των εξελίξεων, μπορούν πολύ εύκολα να διαβεβαιώσουν ότι κάθε χρόνος θα είναι και πιο δύσκολος για να μπορέσουμε να εξασφαλίσουμε τους όρους που πρέπει.

Κάθε χρόνο θα μπαίνουν και νέες προϋποθέσεις. Το τρένο τρέχει και όταν έχει τρέξει πολύ μακριά, τότε θα πρέπει όχι μονάχα να δώσουμε περισσότερα, αλλά κυρίως δεν θα μπορούμε να συμμετάσχουμε σε πολλές άλλες διαδικασίες, οι οποίες έχουν ξεκινήσει.

Λοιπόν, δεν πρέπει να χάσουμε άλλες ευκαιρίες. Πρέπει να κλείσει ο κύκλος των χαμένων ευκαιριών και να εκμεταλλευτούμε αυτή τη συγκυρία.

Όλα αυτά που λέω δεν σημαίνουν βέβαια, ότι δεν υπάρχουν προβλήματα, ότι δεν πρέπει να δούμε πτυχές της πολιτικής, ότι δεν πρέπει να εξετάσουμε ορισμένες αναπτυξιακές κατευθύνσεις, ότι δεν πρέπει να προβληματιστούμε και για το μετά την Οικονομική και Νομισματική Ένωση διάστημα. Οτι δεν πρέπει να σκεφτούμε τις επιπτώσεις στην κοινωνική συνοχή και να δούμε πώς πρέπει να ενισχύσουμε την κοινωνική συνοχή.

Αλλά το ότι υπάρχουν προβλήματα, το ότι έχουμε χρέος να δούμε αυτά τα προβλήματα, δεν αναιρεί την υποχρέωσή μας να σταθούμε σταθερά στις κατευθύνσεις και στο πρόγραμμά μας.

Μιλήσαμε, συντρόφισσες και σύντροφοι, για το εκλογικό αποτέλεσμα. Ακούσατε τις αναλύσεις, δεν θα επανέλθω σ' αυτό. Ο σύντροφος ο Αυγερινός περιέγραψε πιστεύω στην εισήγησή του πολύ ωραία τις διάφορες πλευρές του αποτελέσματος, ότι πολλά στοιχεία καθορίζουν και τοπικά και εθνικά το αποτέλεσμα, ότι υπάρχουν διαφορετικές αιτίες που οδήγησαν σ' αυτό το αποτέλεσμα.

Και γι' αυτό πιστεύω, ότι θα ήταν λάθος να φορέσουμε προμετωπίδα στο αποτέλεσμα, να προσπαθήσουμε να του βάλουμε ένα χαρακτήρα και να του βάλουμε αυτό το χαρακτήρα με στόχο κάποια εσωτερική, εσωκομματική σκοπιμότητα.

Είναι αναμφίβολο ότι πρέπει να έχουμε αυτογνωσία. Χρειάζεται αυτογνωσία και χρειάζεται και αυτοκριτική. Πρέπει να βλέπουμε ανοιχτά τι μας συμβαίνει, τι πρέπει να προσέξουμε, σε ποιά κατεύθυνση πρέπει να πάμε.

Αλλά θα ήταν πολύ λάθος, πολύ μεγάλο λάθος για το ΠΑΣΟΚ και

το μέλλον, να προσπαθήσουμε να εμπεδώσουμε ένα κλίμα αρνητικό, μία πεποίθηση πως ό,τι και να κάνουμε, τα πράγματα πηγαίνουν στραβά.

Δεν δέχομαι αυτή τη στάση και πιστεύω κανένας από εμάς δεν πρέπει να δέχεται αυτή τη στάση. Είμαστε ένα Κόμμα ελπίδας. Ένα Κόμμα που το διακρίνει, γιατί θέλει μια καινούργια κοινωνία, η αισιοδοξία. Και πρέπει να σταθούμε σ' αυτή τη γραμμή στη μάχη, στην αισιοδοξία, στην ελπίδα, στην πεποίθηση ότι μπορούμε να αλλάζουμε τα πράγματα. Γιατί μπορούμε.

Συντρόφισσες και σύντροφοι, υπάρχουν προβλήματα στο Κόμμα, τα εκθέσαμε. Το Κόμμα διακρίνεται από μηχανισμούς. Οι μηχανισμοί δημιουργούν χαρακώματα, κλείνουν το Κόμμα από την κοινωνία. Χρειάζεται, επομένως, ένα άνοιγμα στην κοινωνία.

Είμαστε πολλές φορές σε περιοχές "καθεστωτικό" Κόμμα (ο όρος που χρησιμοποίησε κάποιος σύντροφος), γιατί είναι οι ίδιοι και οι ίδιοι άνθρωποι στην άσκηση της εξουσίας, ενώ ο κόσμος θέλει ανανέωση στα πρόσωπα, στα πρότυπα, στο λόγο.

Αυτά πρέπει να τα δούμε και να τα δούμε στην πορεία για το Συνέδριο, στο Συνέδριο. Θα πρέπει να είναι μία διαρκής διαδικασία μεταρρύθμισης για να δώσουμε νέα δυναμική και νέα πνοή σ' αυτό που μας ενώνει όλους: Το Κόμμα.

Υπάρχει και πρόβλημα στη συνεργασία, στη σύμπνοια των στελεχών. Δεν πρέπει να το παραβλέπουμε. Ωστόσο, δεν πρέπει να αυτοπαγιδευτούμε σε μία νοοτροπία αντιπαραθέσεων. Δεν δέχομαι αυτή τη νοοτροπία αντιπαραθέσεων.

Στη Σύνοδο της Κοινοβουλευτικής Ομάδας τόνισα: Δεν δέχομαι -και το επαναλαμβάνω- τους όρους "εσωκομματική αντιπολίτευση", "παγιωμένη πλειοψηφία" και "μειοψηφία". Δεν δέχομαι τις ταμπέλες. Και γιατί; Γιατί εμείς θέλουμε να είμαστε (και πρέπει να είμαστε και το πιστεύουμε ακράδαντα, το πιστεύω εγώ ακράδαντα αυτό), ένα κόμμα ανοιχτό στην κοινωνία, ένα κόμμα ανοιχτό σε όλους τους προβληματισμούς.

Εάν είμαστε, εάν θέλουμε να είμαστε, όμως, ένα κόμμα ανοιχτό στην κοινωνία, δεν μπορεί να είμαστε ένα κλειστό κόμμα εσωτερικά. Δεν μπορεί να είμαστε διασπασμένοι, περιχαρακωμένοι, περιφραγμένοι αντίπαλοι ο ένας του άλλου.

Είναι εύκολος αυτός ο δρόμος, αυτός ο δρόμος της

περιχαράκωσης, αλλά πιστεύω ότι είναι χρέος μας να τον πολεμήσουμε. Είναι χρέος μας να αντιπαρατεθούμε σε τέτοιες νοοτροπίες. Γιατί εγώ πραγματικά δεν έχω ζήσει περιπτώσεις που δεν μπορώ να συνεργαστώ μ' ένα σύντροφο και δεν μπορούμε ν' ανταλλάξουμε ιδέες. Γιατί λοιπόν να δημιουργούμε ένα αίσθημα μιας συνεχούς αντιπαράθεσης, που πιστεύω δεν ανταποκρίνεται και στην ουσία των πραγμάτων;

Και συμφωνώ με τους συντρόφους που είπαν ότι χρειάζεται συμμετοχή. Εγώ μίλησα, στην εισήγησή μου, για δημιουργική συμβολή. Και η δημιουργική συμβολή έχει το στοιχείο και της συμμετοχής και της συνευθύνης. Και χρειάζεται δημιουργική συμβολή για την ενότητα. Χρειάζεται η ενότητα να στηριχθεί στη συμμετοχή και στη συναίσθηση ευθύνης όλων για τις δράσεις τις οποίες αναπτύσσουν και τις επιπτώσεις τους στο Κόμμα.

Συντρόφισσες και σύντροφοι, είπαμε στη συζήτηση την οποία κάναμε, ότι μας διαχωρίζουν σαφείς γραμμές από τη συντηρητική παράταξη και από τη Νέα Δημοκρατία. Μας διαχωρίζουν σαφείς γραμμές διότι έχουμε ορισμένες κοινωνικές καταβολές, κοινωνική βάση, εκπροσωπούμε κοινωνικές ομάδες, κοινωνικά συμφέροντα, έχουμε ορισμένη ιδεολογία.

Και εγώ άκουσα, στη συζήτηση, με έκπληξη κάποιον, ο οποίος είπε ότι υποστηρίξαμε, υποστήριξε η ηγεσία του ΠΑΣΟΚ πως δεν υπάρχουν πια διαχωριστικές γραμμές. Θα ήθελα τον σύντροφο αυτό να τον παρακαλέσω να μου αναφέρει πού υπέδειξε η ηγεσία του ΠΑΣΟΚ ή πότε υπέδειξε πως δεν υπάρχουν διαχωριστικές γραμμές με τη συντηρητική παράταξη.

Κάποιο λάθος θα κάνει, ακούγοντας τον κ.Καραμανλή να επικαλείται αυτό το επιχείρημα. Αυτό δεν είναι επιχείρημα δικό μας. Επαναλαμβάνω αυτό το οποίο είχα πει: Είμαστε ανοιχτοί να έρθουν στο χώρο μας, στην παράταξή μας, στην παράταξή μας για μια πιο δίκαιη Ελλάδα, στην παράταξή μας για έναν πολίτη με περισσότερες ευκαιρίες και δυνατότητες, όσο το δυνατόν περισσότεροι.

Είμαστε πολιτικό κόμμα, είμαστε ένα Κόμμα που θέλει να συσπειρώσει τον ελληνικό λαό και γι' αυτό αυτή η πρόσκληση σε όλους τους Έλληνες πολίτες είναι αυτονόητη. Και η πρόσκληση αυτή είναι και υποχρέωσή μας. Κι έχουμε υποχρέωση να πείσουμε και να δείξουμε για το δρόμο μας.

Συντρόφισσες και σύντροφοι, ανέφερα ότι υπάρχει μια πολιτική διαδικασία η οποία θα εξελιχθεί τώρα: Το Συνέδριο, οι Ευρωεκλογές, οι Εθνικές εκλογές. Πρέπει να χαράξουμε μια κοινή πορεία για όλους αυτούς

τους σταθμούς. Για να μπορέσουμε να έχουμε, σ' αυτούς τους σταθμούς, ένα θετικό αποτέλεσμα για το ΠΑΣΟΚ.

Πρώτη κεντρική στάση, ο πρώτος κορυφαίος σταθμός: Το Συνέδριο. Και το Συνέδριο πρέπει να είναι ένα Συνέδριο αναγέννησης, εντατικοποίησης της κοινωνικής και πολιτικής μας δυναμικής. Πρέπει να προωθήσει την ενότητα, πρέπει να διασφαλίσει την ανανέωση, χαράζοντας την προοπτική του ΠΑΣΟΚ. Για να οδηγήσει έτσι στη νίκη το μεγάλο, κοινωνικό και πολιτικό συνασπισμό, τον οποίο εκφράζουμε.

Και η νίκη είναι μια λέξη-κλειδί, δεν είναι απλώς ένα σύνθημα το οποίο λέμε για να αισθανόμαστε ικανοποιημένοι. Είναι μια λέξη-κλειδί για να καταλάβουμε ποιά υποχρέωση έχουμε απέναντι στην παράταξη και απέναντι στον ελληνικό λαό και τα τμήματα του ελληνικού λαού, τα οποία εκφράζουμε.

Είχαμε κι άλλες αρνητικές στιγμές, στις δημοτικές εκλογές, το '86. Εγώ θα αναφέρω εδώ και την εμπειρία του '74: Το '74, όσοι τότε ήταν μαζί, ξέρουν ότι οι προσδοκίες μας ήταν πολύ μεγαλύτερες. Κι όταν ακούσαμε ότι το ποσοστό ήταν 13%, υπήρχε μια γενική απογοήτευση για το πώς φτάσαμε σ' αυτό το αποτέλεσμα. Δεν αναστρέψαμε εκείνο το αποτέλεσμα; Δεν αναστρέψαμε και σε άλλες περιστάσεις τα αποτελέσματα;

Εμείς - θα έλεγα όμως - δεν χρειάζεται να σκεφτούμε πώς θα αναστρέψουμε το αποτέλεσμα. Πρέπει να ξέρουμε ότι έχουμε τις προϋποθέσεις για να συνεχίσουμε την ηγετική παρουσία μας στην ελληνική κοινωνία. Έχουμε ένα συγκριτικό πλεονέκτημα.

Το συγκριτικό μας πλεονέκτημα είναι ότι όλοι εμείς εδώ είτε συμφωνούμε είτε διαφωνούμε, πιστεύουμε σ' αυτό το ενιαίο και δυνατό ΠΑΣΟΚ. Κι αυτό ήταν ένα από τα συμπεράσματα αυτής της Συνόδου της Κεντρικής Επιτροπής και της συζήτησης που έγινε: θέλουμε όλοι αυτό το ενιαίο και δυνατό ΠΑΣΟΚ.

Έχουμε, επίσης, ένα συγκριτικό πλεονέκτημα γιατί έχουμε ιστορία αγώνων, γιατί έχουμε εμπειρίες. Εμπειρίες, τις οποίες δεν έχουν οι άλλοι. Έχουμε ένα συγκριτικό πλεονέκτημα γιατί έχουμε σύνδεση με το λαό, με τους εργαζόμενους, με τον κόσμο του μόχθου.

Γιατί τα προβλήματα τους είναι προβλήματα του ελληνικού λαού. Και εμείς τα συναισθανόμαστε από τη μορφή τους, από τη διαδικασία την οποία εφαρμόζουμε και από το γεγονός ότι τα στελέχη μας προέρχονται από τον ελληνικό λαό και είναι συνδεδεμένα με αυτόν και τα προβλήματά

του. Είμαστε οι μόνοι που μπορούμε να δώσουμε λύσεις σ' αυτά.

Έχουμε ακόμη, ένα συγκριτικό πλεονέκτημα με το έργο μας, με τις αλλαγές τις οποίες μπορούμε να πραγματοποιήσουμε και πραγματοποιούμε.

Επίσης, συγκριτικό πλεονέκτημα χάρη και στον ηγετικό ρόλο που είχαμε για πάρα πολλά χρόνια και εξακολουθούμε να έχουμε. Και θα συνεχίσουμε να τον έχουμε. Από εμάς περιμένει ο λαός γιατί έχουμε πρόγραμμα, έχουμε σχέδιο, έχουμε ιδέες. Γιατί όλων των άλλων οι προτάσεις είναι πολύ πίσω και εξαντλούνται σε γενικόλογίες και συνθήματα. Γιατί οι προτάσεις των άλλων σε συγκεκριμένες θέματα δεν είναι ούτε ρεαλιστικές, ούτε μπορούν να έχουν συνέχεια.

Τέλος, ένα συγκριτικό πλεονέκτημα γιατί εμείς όλοι έχουμε δουλέψει. Και παρά τις διαφορετικές προσεγγίσεις σε διαφορετικά θέματα γνωρίζουμε και έχουμε εμπειρία του τι μπορούμε να πραγματοποιήσουμε. Πώς μπορούμε να το πραγματοποιήσουμε, ποιά μέσα έχουμε στη διάθεσή μας. Γιατί εμείς είμαστε η παράταξη και το Κόμμα, το οποίο μπορεί και έχει τη δυνατότητα ν' αλλάξει την Ελλάδα.

Σύντροφοι και Συντρόφισσες, να κλείσουμε αυτή τη Σύνοδο της Κεντρικής Επιτροπής με την απόφαση να υπηρετήσουμε αυτό το ΠΑΣΟΚ που έχουμε δημιουργήσει: Το ΠΑΣΟΚ του έργου, της συλλογικότητας, της ευθύνης, της αποτελεσματικότητας. Να δουλέψουμε γι' αυτό το ΠΑΣΟΚ της ενότητας. Και αν δουλέψουμε σ' αυτές τις κατευθύνσεις, τότε το ΠΑΣΟΚ θα είναι και αύριο το ΠΑΣΟΚ της νίκης, όπως ήταν όλα αυτά τα χρόνια το ΠΑΣΟΚ της νίκης.

Σας ευχαριστώ.